

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 luty 2016 r.

Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w P., Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie

Przewodniczący: SSR Agata Marszałek

Protokolant: sekretarz sądowy Roma Mikołajczak-Walczak

na posiedzeniu jawnym w dniu 16 lutego 2016 r. rozpoznał sprawę

z powództwa: mał. K. K. (1) i mał. O. K. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego B. W.

przeciwko: R. K. (1)

o: podwyższenie alimentów

1. Zasądza od pozwanego R. K. (2) na rzecz małoletnich powódek K. i O. rodzeństwa K. podwyższone renty alimentacyjne w kwocie po 500 zł (pięćset złotych) miesięcznie, tj. łącznie 1000 zł (jeden tysiąc złotych) miesięcznie, począwszy od dnia 01 listopada 2015 r. płatne z góry do rąk matki małoletnich powódek B. W. do dnia 20-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat i to w miejsce rent alimentacyjnych ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku z dnia 27 października 2008 r. w sprawie II RC 752/08.
2. W pozostałym zakresie oddala powództwo.
3. Odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami sądowymi.
4. Wyrokowi w pkt. 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

SSR Agata Marszałek

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22 października 2015r. małoletnie K. K. (1) i O. K. działające przez matkę B. W. wystąpiły przeciwko R. K. (1) z powództwem o zmianę punktu 3 –go orzeczenia z dnia 27 października 2008r. Sądu Okręgowego w Gliwicach, Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku wydanego w sprawie o sygn. akt II RC 752/08 w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego, w ten sposób, że wniosły o zasądzenie od pozwanego R. K. (1) na ich rzecz podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.500 zł miesięcznie na każde z dzieci, płatne do rąk ich matki na zasadach określonych w wyżej wymienionym wyroku.

Ponadto matka powódek wystąpiła o udzielenie zabezpieczenia roszczeń alimentacyjnych przez zobowiązanie pozwanego do uiszczania na rzecz ich alimentów do rąk ich matki w kwocie po 1.000zł miesięcznie na każde z dzieci, począwszy od listopada 2015r., do dnia 25-go każdego miesiąca z góry, wraz z ustawowymi odsetkami w wypadku zwłoki w płatności każdej z kwot, do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie.

Na rozprawie w dniu 16 lutego 2016r. matka powódek cofnęła wniosek o zabezpieczenie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny

Małoletnia K. K. (1) urodziła się w dniu (...), a małoletnia O. K. (...) Powódki pochodzą ze związku małżeńskiego R. K. (1) i B. W..

Dowód: odpis aktu urodzenia k.3 i 4 akt sprawy Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku o sygn. IIRC 752/08.

Wyrokiem z dnia 27 października 2008r. Sąd Okręgowy w Gliwicach, Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku, w sprawie II RC 752/08 zasądził od pozwanego na rzecz powódek alimenty w kwocie po 225,00 zł miesięcznie na każde dziecko, płatne do 20-go każdego miesiąca do rąk matki dzieci B. W. z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od uprawomocnienia się wyroku - w miejsce alimentów ustalonych ugodą przed Sądem Rejonowym w Jastrzębiu Zdroju z dnia 22 lutego 2008 roku w sprawie III RC 56/08.

Dowód: odpis aktu urodzenia k.35 akt sprawy Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku o sygn. IIRC 752/08.

W chwili orzekania przez Sąd Okręgowy w Gliwicach małoletnie powódki miały odpowiednio 2 i 4 lata. O. K. uczęszczała do przedszkola, a w związku z dofinansowaniem jej pobytu w placówce przez opiekę społeczną matka ponosiła koszt z tym związany w wysokości 35zł miesięcznie. Ponadto opłacała dodatkowe zajęcia z jęz. angielskiego w kwocie 100zł za semestr, zajęcia z rytmiki i tańca w wysokości 20zł miesięcznie. Małoletnia K. K. (1) pozostawała wówczas pod opieką matki.

B. W. (wcześniej K.) w chwili orzekania przez Sąd Okręgowy w Gliwicach nie pracowała. Była zarejestrowana jako osoba bezrobotna w PUP. Jednocześnie brała udział w szkoleniu na kasjera-sprzedawcę. Utrzymywała się z zasiłków wypłacanych przez opiekę społeczną 203zł miesięcznie, zasiłku celowego w wysokości 200zł raz na kwartał i zasiłku rodzinnego w kwocie 93zł miesięcznie. Mieszkała wraz z dziećmi w domu jednorodzinnym jej rodziców. W domu tym zamieszkiwali jeszcze brat i babcia matki powódek. Ponoszone przez nią koszty utrzymania domu wynosiły: 115-130zł co drugi miesiąc za energię elektryczną, 50zł za węgiel co miesiąc oraz 40zł co dwa miesiące za wodę.

Pozwany w czasie trwania sprawy rozwodowej pracował jako lakiernik w Firmie Handlowo - Usługowo - (...) w J. w ramach umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony i otrzymywał z tego tytułu wynagrodzenie w kwocie ok. 845zł netto miesięcznie. Mieszkał z rodzicami. Ponościł wydatki związane z kupnem biletu miesięcznego za kwotę 75zł miesięcznie i telefonem w kwocie 30zł miesięcznie. Nie posiadał samochodu oraz majątku.

Dowód: akta sprawy Sądu Okręgowego w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku o sygn. IIRC 752/08.

Od daty wydania opisanego wyroku sytuacja powódek uległa zmianie. Obie uczęszczają obecnie do szkoły podstawowej, w związku z czym ich potrzeby i koszty z tym związane wzrosły.

Matka powódek nie pracuje od kwietnia 2015r, gdyż uległa wypadkowi samochodowemu. Od 2008r. leczy się na łuszczycowe zapalenie stawów. W grudniu 2015r. decyzją ZUS w P. przyznano jej świadczenie rehabilitacyjne za okres od 16.10.2015r. do 13.01.2016r. Od 10.09.2015r. do 10.02.2016r. uzyskała dochód w wysokości ok.7071zł, co daje średnio wysokość świadczenia ok.1153zł miesięcznie. Obecnie jest na rencie. W 2014r. wyszła za mąż. Jej mąż jest rencistą i otrzymuje świadczenie w wysokości 600zł miesięcznie oraz 159zł z (...) z tytułu dodatku pielęgnacyjnego. Jest właścicielem samochodu osobowego marki V. z 2000r. Rodzina utrzymuje się z oszczędności T. W. i bieżących dochodów małżonków. Powódki mieszkają wraz z matką i jej małżonkiem w wynajętym mieszkaniu, za które płacą średnio 2200zł miesięcznie. W tej kwocie mieści się opłata za wynajem, czynsz i wszystkie opłaty.

Koszty utrzymania mieszkania przypadające na powódki to ok. 550zł miesięcznie. Pozostałe koszty związane z ich utrzymaniem to koszt wyżywienia w wysokości 300 zł, zakupu środków czystości w kwocie 30 zł, odzieży i obuwia w wysokości 150 zł, zakup leków w wysokości 50 zł, wydatki związane ze szkołą w wysokości 100 zł oraz związane ze spędzaniem przez nie wolnego czasu w wysokości 50 zł.

Pozwany posiada wykształcenie w zawodzie mechanika samochodowego. Jest zatrudniony od 1 kwietnia 2015r. na 1/2 etatu na stanowisku lakiernika samochodowego na czas nieokreślony w firmie (...) i umowa opieka na wynagrodzenie w wysokości średnio 674,57 zł netto miesięcznie. Oficjalnie pracuje 4 godziny dziennie, jednakże dorabia u w/w pracodawcy w ramach nadgodzin. Mieszka wraz z partnerką u jej rodziców, z którą wychowuje ich wspólne półtoraroczne dziecko. Partnerka pozwanego jest zatrudniona jako nauczyciel języka angielskiego i otrzymuje z tego tytułu wynagrodzenie w wysokości 2331 zł brutto miesięcznie, przy czym jej umowa o pracę wygasa w czerwcu 2016 roku. Pozwany wraz z partnerką partycypują w kosztach utrzymania mieszkania na poziomie 200 zł. Ponadto z partnerką ponosi koszty utrzymania ich wspólnego dziecka, które obciążają go kwotą w wysokości 250 zł. Posiada samochód O. (...) z 2003r. i z tego tytułu ponosi roczny koszt ubezpieczenia samochodu w wysokości 550 zł oraz koszty paliwa w wysokości 200 zł miesięcznie. Koszty wyżywienia pozwanego wynoszą 200-300 zł. Pozwany w 2014r. uzyskał oficjalny dochód brutto w wysokości 15 856,73zł po odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne, zaś w 2015r. jego dochód wraz ze składkami wyniósł 13 921,02zł.

Dowód: zeznania matki powódek (k.36-37 i k.38) oraz pozwanego (k.37-38), kopie rachunków (k.8-9), zaświadczenie o stanie zdrowia (k.12), potwierdzenia przelewów (k.13-16), zestawienie opłat za mieszkanie (k.17), zaświadczenie o zarobkach (k.24), informacja z PUP w J. (k.26), decyzja ZUS w P. (k.28), zestawienie wysokości świadczenia rehabilitacyjnego dla B. W. (k.29), deklaracja podatkowa pozwanego (k.30-34), umowa o pracę (k.35).

Pozwany praktycznie nie utrzymuje kontaktu z powódkami. Młodszą córkę widział tuż po porodzie, w biurze paszportowym i w ferie zimowe w 2016r. przez 3 godziny. Ze starszą córką pozwany miał stały kontakt do 3 roku życia dziewczynki. Następnie przestał się z nią kontaktować. Nie interesuje się dziećmi i nie pomaga matce w ich wychowaniu.

Od daty wydania ostatniego wyroku ustalającego wysokość alimentów pozwany płacił je systematycznie, jedynie dwukrotnie przekazał na rzecz córek kwoty po 100zł

Dowód: zeznania matki powódek (k.36-37 i k.38) oraz pozwanego (k.37-38)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy niniejszej oraz aktach Sądu Okręgowego w Gliwicach w sprawie IIRC 752/08, nadto w oparciu o dowód z zeznań świadka oraz dowód z przesłuchania matki powódek i pozwanego.

Wskazany wyżej dokumentom Sąd dał wiarę, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich prawdziwości ani mocy dowodowej, a Sąd nie znalazł podstaw, dla których miałby to czynić z urzędu. Zebrany dokumentom urzędowym i prywatnym Sąd przypisał znaczenie jakie wynika z art. 244 i 245 k.p.c.

Na obdarzenie przymiotem wiarygodności zasługiwał również, zdaniem Sądu, dowód z zeznań świadka T. W., albowiem sprawiały one wrażenie szczerych i spontanicznych, a Sąd nie dopatrył się w nich celowego zniekształcenia rzeczywistości. Brak było podstaw do przyjęcia, że świadek – jako mąż matki powódek – mógł fałszywie zeznawać na korzyść strony powodowej, z narażeniem własnej osoby na odpowiedzialność karną.

Co do zasady za wiarygodny Sąd uznał dowód z przesłuchania matki powoda i pozwanego, albowiem złożone przez nich zeznania były logiczne i spójne, nadto częściowo ze sobą korespondowały oraz w znacznej części znalazły potwierdzenie w treści złożonych do akt dokumentów. Jednakże Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom pozwanego w tej części, która dotyczyła wysokości uzyskiwanych przez niego dochodów. Wprawdzie pozwany dołączył do akt deklaracje podatkowe za rok 2014 i 2015 oraz zaświadczenie o wysokości wynagrodzenia, jednakże sam przyznał, że pracodawca zatrudnia go dodatkowo w ramach nadgodzin. Fakt ten nie znajduje potwierdzenia ani w deklaracjach podatkowych ani w zaświadczeniu o wysokości wynagrodzenia, co może oznaczać, iż pozwany pracuje u wskazanego pracodawcy w wymiarze większym niż to wynika z umowy, ale nie jest to nigdzie zgłaszane. Zwłaszcza, że jest to ten sam pracodawca od lat, a sam pozwany oświadczył, że darzy go dużym zaufaniem jako wieloletniego pracownika.

Tym samym więc wskazane przez pozwanego dochody przez niego uzyskiwane nie odpowiadają jego rzeczywistemu wynagrodzeniu.

Sąd zważył, co następuje

W rozpoznawanej sprawie małoletnie K. K. (1) i O. K. działające przez matkę B. W. wystąpiły przeciwko R. K. (1) z powództwem o zmianę punktu 3 –go orzeczenia z dnia 27 października 2008r. Sądu Okręgowego w Gliwicach, Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku wydanego w sprawie o sygn. akt II RC 752/08 w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego, w ten sposób, że wniosły o zasądzenie od pozwanego R. K. (1) na ich rzecz podwyższonej renty alimentacyjnej w kwocie po 1.500 zł miesięcznie na każde z dzieci, płatne do rąk ich matki na zasadach określonych w wyżej wymienionym wyroku.

Podstawę prawną wytoczonego powództwa stanowił art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, jak również art. 133 § 1 k.r.o., w świetle którego rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z jego majątku wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Nie sposób pominąć również regulację zawartą w art. 135 § 1 k.r.o., którego przepis stanowi, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Przez zmianę stosunków, o której mowa w art. 138 k.r.o. w kontekście roszczenia o podwyższenie alimentów, rozumie się istotne zwiększenie lub zmniejszenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji bądź istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania tych potrzeb własnymi siłami.

Rozstrzygnięcie o żądaniu opartym na art. 138 k.r.o. wymagało zatem porównania stanu rzeczy istniejącego w chwili uprawomocnienia się wyroku w przedmiocie obowiązku alimentacyjnego ze stanem rzeczy istniejącym na moment orzekania w rozpoznawanej sprawie.

Nie budziło wątpliwości Sądu, iż w badanym okresie doszło do istotnej zmiany stosunków zarówno po stronie powódek, jak i po stronie pozwanego. Bez wątpienia bowiem od czasu ostatniego orzekania o obowiązku alimentacyjnym zwiększeniu uległy usprawiedliwione potrzeby małoletnich. Jednocześnie wzrosły możliwości majątkowe pozwanego, jednakże wzrosło również jego obciążenie z tytułu urodzenia się trzeciego dziecka.

Wprawdzie z akt Sądu Okręgowego w Gliwicach nie wynika jednoznacznie kwota niezbędna do utrzymania każdej z powódek, jednakże mieszkały one wówczas z dziadkami, a koszt utrzymania mieszkania wynosił ok. 130zł miesięcznie, tak więc na każdą z powódek przypadła z tego tytułu kwota ok. 40zł miesięcznie. W dacie uprawomocnienia wyroku zasądzającego alimenty na rzecz małoletnich O. K. uczęszczała do przedszkola co generowało koszty w wysokości ok. 75zł miesięcznie, z uwagi na dofinansowanie przedszkola z opieki społecznej.

Obecnie dziewczynki mają 10 i 12 lat. Są uczennicami szkoły podstawowej. Koszty ich utrzymania wynoszą obecnie: ok. 550zł miesięcznie z tytułu kosztów mieszkania przypadających na powódki, koszt żywienia w wysokości po 300 zł, zakupu środków czystości - po 30 zł, odzieży i obuwia - po 150 zł, zakupu lekarstw w wysokości po 50 zł, 100 zł z tytułu wydatków związanych ze szkołą oraz 50 zł z tytułu kosztów związanych ze spędzaniem przez nie wolnego czasu.

Wprawdzie pozwany nie zakwestionował przedstawionych przez matkę powódek kosztów ich utrzymania, jednak uczynił to Sąd biorąc pod uwagę zasady doświadczenia życiowego oraz wysokość uzyskiwanych przez B. W. i jej męża dochodów. Zdaniem Sądu podana przez nią kwota z tytułu wydatków na każdą z córek wynosząca 2490zł, co daje prawie 5000zł miesięcznie na obie, jest nie do zaakceptowania, gdyż rodzina nie dysponuje nawet takim miesięcznym budżetem, a przecież musi ponosić jeszcze inne koszty. Wychodząc z tego założenia Sąd uznał, iż kwota 300zł na żywienie każdej z powódek, tj. 10zł dziennie, jest minimalną kwotą, umożliwiającą prawidłowe żywienie małoletnich. Kwota 150zł miesięcznie na odzież i obuwie również nie jest wygórowana, zważywszy na to,

że dziewczynki znajdują się w fazie wzrostu, a w kwocie tej zawarte są również wydatki na bieliznę. Środki czystości kosztujące 30zł miesięcznie, łącznie 60zł, niewątpliwie są przez dziewczynki wykorzystywane, gdyż wchodzi w ich skład nie tylko szampony, płyny do kąpieli, ale również proszki do prania i np. płyny do mycia naczyń. Kwota 50zł na leki obejmuje również szeroko pojęte zdrowie małoletnich, a więc również ewentualne wizyty u lekarza, zabiegi dentystryczne itp. W sytuacji takiej wydatek na każde z dzieci w wysokości 600zł rocznie, gdzie jedna wizyta u stomatologa wynosi co najmniej 150zł, nie jest wygórowany. W kwocie 100zł miesięcznie ponoszonej w związku z uczęszczaniem powódek do szkoły mieszczą się podręczniki, zeszyty, materiały dodatkowe, strój sportowy, plecak, mundurek, opłaty obowiązkowe i wycieczki szkolne. Biorąc powyższe pod uwagę koszt przedstawiony przez B. W. również należy zaakceptować. Podobnie Sąd odniósł się do wydatków na rozrywkę, które wynoszą po 50zł miesięcznie na każdą z córek, gdyż należy przez to rozumieć koszt wyjścia do kina, na basen, urodziny koleżanek, kupno książki lub gazety. Dziecko ma prawo do tego rodzaju rozrywek nawet, gdy rodzice nie są osobami zamożnymi, a kwota 50zł nie jest przez Sąd uznana za wygórowaną. Koszty utrzymania mieszkania przypadające na każdą z powódek nie budziły wątpliwości i również nie były kwestionowane przez pozwanego.

Odnośnie tak ustalonych kosztów utrzymania małoletnich należy wskazać, że Sąd uznał ich ponoszenie we wskazanej powyżej wysokości za uzasadnione usprawiedliwionymi potrzebami dzieci. Zdaniem Sądu strona powodowa nie uprawdopodobniła, by koszty te, mimo formułowanych w tym zakresie twierdzeń, były wyższe. Za zawyżoną Sąd uznał w szczególności wskazywaną przez stronę powodową kwotę wydatków na wakacje i święta, kieszonkowe i zajęcia dodatkowe. Strona powodowa nie wykazała, ani nawet nie uprawdopodobniła, by faktycznie takie kwoty były na te cele przeznaczone.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że koszt utrzymania każdej z powódek to kwota 1230zł w stosunku miesięcznym.

Odnosząc się do aktualnej sytuacji matki małoletnich powódek należy wskazać, że obecnie nie korzysta już z pomocy opieki społecznej, otrzymuje zasiłek rehabilitacyjny, nieznana jest Sądowi jeszcze wysokość renty, która została jej przyznana. Z uwagi na stan zdrowia nie może obecnie pracować. Prowadzi wspólne gospodarstwo z mężem i ogólnie jej sytuacja materialna uległa poprawie, chociaż nieznacznie.

Obok oceny aktualnych potrzeb powódek niezbędne było również ustalenie, czy obecna sytuacja materialna pozwanego pozwala mu na pokrycie ich zwiększonych potrzeb, a jeżeli tak – w jakim zakresie. W oparciu o przeprowadzone dowody Sąd stwierdził, iż możliwości zarobkowe pozwanego umożliwiają mu płacenie wyższych alimentów na rzecz córek.

Pozwany na rozprawie uznał powództwo do kwoty 350zł na każdą z córek, jednak zdaniem Sądu jest kwota niewystarczająca i nieuwzględniająca jego faktycznych możliwości finansowych.

Nie budziło wątpliwości Sądu, że również po stronie pozwanego doszło do zmiany stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. Wprawdzie pozwany jest obecnie zatrudniony u tego samego pracodawcy na 1/2 etatu, nie zaś na całym etacie jak poprzednio, jednakże sam przyznał, iż pracuje u niego w ramach nadgodzin i otrzymuje dochód w wysokości ok. 1200-1500zł miesięcznie netto. Nie wynika to jednakże z deklaracji podatkowej, co oznacza, że pozwany wykonuje dla pracodawcy pracę, za którą otrzymuje wynagrodzenie nigdzie nie zgłaszane, można więc przypuszczać, iż zarabia więcej niż to sam zadeklarował na rozprawie. Osiąga więc dochód wyższy niż 845zł uzyskiwane w dacie wydania wyroku rozwodowego. Nawet gdyby przyjąć, iż pozwany nie wykonuje dodatkowej pracy na rzecz pracodawcy, to pracując 4 godziny dziennie – co wynika z umowy o pracę – dysponuje czasem na podjęcie dodatkowego zatrudnienia, które mógłby znaleźć, biorąc pod uwagę treść pisma nadesłanego przez PUP w J.. Jednocześnie jednak zwiększeniu uległy stałe comiesięczne wydatki pozwanego. Prawie dwa lata temu na świat przyszło jego drugie dziecko, zatem pozwanego obciąża aktualnie również obowiązek alimentacyjny wobec niego, który wynosi – jak sam podał – 250zł miesięcznie. Pozwany mieszka obecnie z partnerką u jej rodziców. Partnerka jako nauczycielka jęz. angielskiego zarabia 2331zł brutto, a mieszkanie kosztuje ich 200zł miesięcznie. Pozwany jest właścicielem samochodu, a koszty paliwa opiewają na kwotę 200zł miesięcznie, zaś ubezpieczenie pojazdu kosztuje 550zł rocznie.

Wyżywienie pozwanego to koszt rządu 300zł miesięcznie. Stałe comiesięczne wydatki pozwanego opiewają zatem na kwotę ponad 600 zł, nie licząc środków czystości i zakupu odzieży oraz obuwia. Jednak o tych kosztach pozwany nie wspominał. Jak zostało wykazane pozwany zarabia u pracodawcy więcej niż wynika to z umowy, a jako iż Sąd nie jest w stanie ustalić jakiej wysokości wynagrodzenie faktycznie otrzymuje, przyjął, iż jest to kwota umożliwiająca mu pokrycie części kosztów utrzymania córek. Jako że aktualnie na zaspokojenie kosztów utrzymania powódek ich matka potrzebuje łącznie kwoty ok. 2500zł, przy uwzględnieniu okoliczności, że pozwany nie czyni osobistych starań o wychowanie córek, nie interesuje się ich losem, winien on partycypować w kosztach utrzymania dzieci w części większej niż połowa, tj. powyżej łącznej kwoty 1250zł.

Mimo tego Sąd zasądził od pozwanego na rzecz każdej z powódek kwotę 500zł miesięcznie, a więc w rozmiarze wynoszącym 2/5 kosztów ich utrzymania. Orzekając w ten sposób Sąd uwzględnił, iż pozwany ma obecnie na utrzymaniu jeszcze jedno dziecko, na które również musi łożyć środki finansowe i okoliczność ta spowodowała obciążenie go kosztami utrzymania córek w części mniejszej niż połowa.

Uwzględniając powyższe Sąd orzekł jak w **punkcie 1. wyroku**, zasądzając na rzecz powódek podwyższoną rentę alimentacyjną w kwocie po 500 zł miesięcznie od dnia 1 listopada 2015 r., tj. od dnia wytoczenia powództwa.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 i 2 k.c.

Żądanie dalej idące podlegało oddaleniu, o czym Sąd orzekł w **punkcie 2. wyroku**.

Mając na uwadze wysokość obciążeń finansowych pozwanego w **punkcie 3. wyroku** Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążania go kosztami sądowymi w niniejszej sprawie.

Podstawę prawną orzeczenia w **punkcie 5. wyroku** stanowił art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

SSR Agata Marszałek